

“La victòria és al nostre abast”

Joana Barceló (Ciutadella, Menorca, 1959) és la vicesecretària general del PSIB-PSOE i presidenta del Consell de Formentera gràcies a un pacte entre el seu partit (6 escons) i el PSM (1).

Just després de les eleccions de 2003 vostè es mostrava segura que la col·laboració entre el Consell de Menorca i el Govern balear seria possible. Si més no així ho deia en una entrevista en aquest setmanari. Ha estat així?

—No negaré que les relacions han estat difícils. Ha mancat, és ver, molta relació institucional. Així i tot, crec que la capacitat política del govern del Consell ha permès superar moltes dificultats.

—L'executiu autonòmic ha posat en marxa delegacions pròpies a Menorca, no és això com una mena de guerra institucional?

—Les relacions són formalment correctes. El que passa és que, llavors, per sota, és cert que hi ha una clara estratègia d'erosió al Consell. I el PP menorquí, a més, eleva el to de la crítica fins a límits que, en la meua opinió, seran contraproductius per a ells mateixos a l'hora de les urnes. Ja s'ho faran. Tornant al Govern balear, és cert que darrerament vénen molts consellers a Menorca, la qual cosa està molt bé, però, és clar, quan vénen i comencen a criticar el Consell ja no està tan bé. Caldria una mica més de finesa.

—Em referia a la creació de càrrecs institucionals del Govern a Menorca.

—En efecte, ens han duplicat càrrecs. Per exemple, hi ha un delegat insular del Govern balear per a agricultura, un altre per a funció pública, un altre per a turisme... És una duplicitat per a intentar entrar en terrenys institucionals en els quals actua el Consell. És absurd: això ho fa un partit, el PP, que se suposa que, segons diu, vol ser molt autonomista en favor dels interessos illencs, i resulta que duplica institu-

cions, la qual cosa va en perjudici de tots els ciutadans. Tanmateix, gràcies a la capacitat política del govern insular, des del Consell hem estat capaços de concretar per al ciutadà un bon grapat de serveis que li milloren la vida quotidiana en molts aspectes. Això és la qüestió més important de debò.

—Doni'm alguns exemples concrets.



—Doncs, per exemple el desplegament del transport públic que hem fet durant aquesta legislatura. L'aposta del Consell en aquest sentit ha estat entesa pel ciutadà. En aquests moments tenim interconnectats tots els municipis, moltes urbanitzacions i en tot esdeveniment especial —com ara els partits del Menorca Bàsquet— s'organitza servei públic de transport. Per altre costat, en aquests tres anys hem portat a terme moltes iniciatives en favor del benestar

social d'aquelles persones més necessitades: hem creat el centre sociosanitari, una xarxa de serveis per a discapacitats... I si passem a l'agricultura, hem creat el Contracte Agrari de la Reserva de la Biosfera, a través del qual el Consell aporta les ajudes necessàries i cada pagès es compromet a tot un seguit de pràctiques adequades per preservar el territori, patrimoni i medi ambient: per exemple la tipologia de paret seca que haurà d'aixecar, els fertilitzants que podrà utilitzar i els que no, etc.

—Tot això deu estar molt bé, però el PP el que diu és que el govern insular de PSOE-PSM provoca un diferencial econòmic negatiu per a Menorca en relació a les altres illes

—És cert que el PP ens critica molt. Però potser s'hauria de mirar a si mateix abans de parlar i explicar què passa de veres a les altres illes. A Menorca apostem per la qualitat del turisme i no per la quantitat. I això no solament són paraules. Li posaré un exemple concret: la despesa per turista i dia és més elevada a Menorca que a la resta d'illes. Un altre: el turisme residencial, el que va a casa particular i no a hotels, a Menorca està perfectament controlat gràcies als acords entre Consell i empresaris, de manera que el turisme hotel·ler està al voltant del 60% del total i el residencial representa el 40% restant; no passa el mateix, no, a la resta de Balears. El turisme en general és de més qualitat i ens deixa més diners: on és el problema?

—Doncs, segons el PP, el problema és que Menorca perd ocupació laboral.

—Sí, li ho he sentit dir, això, al PP. Però el que m'agradaria que contestessin és per què Menorca és l'illa on es fan més contractes laborals indefinits? Per què és allà on tota l'activitat econòmica està més en sintonia amb el medi natural, tal i com reconeix tot hom? Per què arreu es veu l'oferta turística menorquina clarament diferenciada de la resta de l'oferta balear? Per què som únics, a Menorca, en moltes, moltes coses? I ho som, eh?, ho som. I



el que ens diferencia és sobretot –i és molt fàcil de veure per qui ho vulgui mirar– que apostem per la qualitat i no per la quantitat. Qualitat de tot: del turisme que ve, de l’oferta que li donem, del tipus de contractes laborals, del manteniment de la indústria tradicional, de la preservació del camp... En resum, apostem per la qualitat.

—Entrem en terreny electoral, ara que falta un any per a les urnes del 2007. El PP ha filtrat recentment una enquesta als mitjans segons la qual vostè perd confiança entre els menorquins i podria perdre el Consell.

—No tenc el més mínim dubte que revalidarem l’actual majoria d’esquerra del Consell. És més: fins i tot l’ampliarem.

—L’ampliarà el PSOE o el PSM?

—El PSOE.

—Un diputat més?

—Sí. És factible que fem un diputat més. El PSM es mantindrà. O sigui que serà el PP el que retrocedirà un escó a

causa del càstig electoral que patirà per l’estratègia tan estrident i crispadora que porta a terme.

—Arrisqui una previsió per a Eivissa.

—El PP s’hi ha equivocat amb les autòpistes. Un greu error que pagarà a les urnes. De segur que baixarà i que no tindrà majoria absoluta a l’illa. Llavors, és cert que hi ha el debat sobre com es presentarà orgànicament l’esquerra. Amb Pacte Progressista o sense. No està decidit. De tota manera crec que no té per què haver-hi gran diferència en el resultat tant si el PSOE es presenta sol i la resta units (EU, ERC i ENE) com si es manté l’actual Pacte Progressista.

—I a Formentera, on es tria el que sol ser el diputat decisiu per donar la majoria absoluta a Balears, com ho veu vostè?

—És un cas molt especial. A la més petita de les Illes caldrà plantejar-se què fer, d’acord amb els companys d’al·là i considerant la seva peculiaritat.

Vull dir que no passaria res si es mantingués la COP (Coordinadora d’Organitzacions Progressistes) com a opció unitària de tota l’esquerra local, alhora que nosaltres, el PSOE, mantinguéssim un acusat perfil i pes propi a tota la resta d’illes i al conjunt balear. No seria incompatible. Per exemple a Menorca ningú no dubta que el PSOE és un partit fort i amb un projecte propi molt nítid. Doncs bé, a Mercadal fem part d’una unió d’esquerres. A vegades s’ha de saber ser flexible davant certes realitats locals, més encara quan tenen, o poden tenir, una projecció general important, com és el cas de l’únic diputat que tria Formentera.

—En resum, vostè veu el 2007 amb un PP sense majoria absoluta?

—En efecte, no tindrà majoria absoluta. És que no és gens fàcil, sap?, treure-la a Balears. Perquè la realitat insular, cada illa és una circumscripció electoral, ho fa tremendament difícil. És ver que el PP l’ha aconseguida el 2003 i també el 1995, però en circums-

tàncies concretes que de cap manera es repetiran l'any vinent. No, no tindrà majoria absoluta.

— **Aleshores es reeditarà el Pacte de Progrés?**

— En aquest moment no cal entrar en aquests temes. Miri, l'objectiu del PSOE és avançar al màxim possible. Molt, avançarem. Molt. Llavors, quan es vegin els resultats, quan es comprovi que el PP no gaudeix de majoria absoluta i es conegui la força en vots i escons de cadascú, serà el moment de parlar-ne, de possibles pactes.

— **Com el de 1999?**

— Els pactes s'han de fer d'acord amb la realitat. I la realitat és el nombre de vots i escons de cada força. Les responsabilitats de govern que assumeixi cada força han de ser proporcionals a la seva representació. En tots els casos.

— **El 1999 no va ser així.**

— Doncs l'any vinent s'haurà de fer un esforç perquè sigui així allà on no ho fou en aquell moment.

— **Aquesta opinió seva en relació a com hauria de ser un hipotètic nou Pacte de Progrés la comparteix tota la direcció del PSOE balear?**

— [Riu.] Jo he dit el que he dit. Quan arribi el moment s'haurà d'anar ajustant el partit per tal d'aconseguir un pacte d'acord amb la realitat de les urnes. Però ara és el moment d'avançar vots i escons per al PSOE. No de parlar de pactes.

— **Un gran resultat per al PSOE a Balears passa necessàriament per l'èxit a Palma?**

— Sí, serà clau per al resultat a tot Mallorca i, per tant, podria tenir gran importància per al conjunt balear.

— **Per això, perquè és tan important, no tenen encara vostès decidit el candidat?**

— [Riu.] Té raó, però ho solucionarem adequadament. La qüestió és que Palma, per la magnitud que té, ha de tenir l'alcaldia d'esquerra. I ho podem aconseguir. Podem evitar la majoria absoluta del PP i obrir la porta a una alcaldia socialista. Palma no pot seguir així. Pot obrir la victòria no solament local sinó per tot, perquè a tot Balears la victòria és al nostre abast, i l'aconseguiem.

Miquel Payeras

Herrera (com sempre) en la onda



EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

Les crisis de govern i altres minúcies han fet que anés quedant sense publicar una aportació d'en Guillem Guarch que no volíem deixar perdre, sobretot, perquè ens retorna un gran absent d'aquesta secció: en Carlos Herrera. Sempre hem defensat que l'Herrera és el més brunettià de tots. Malgrat que en Federico regna al tron del disbarat i la calúmnia, per aclamació popular, en Carlos practica a diari el més agressiu dels jocs sense estalviar saliva, fel ni bilis en una lluita desgrenyada per arrogar-se el lloc que li correspon.

Fa unes setmanes el senyor Herrera tractava el "tema" dels souvenirs catalans. Per si no vau estar al cas, l'exconseller de la Generalitat catalana, Josep Huguet, va anunciar mesures per impulsar la presència d'objectes d'artesanía autòctona a les botigues de records per a turistes. Ràpidament, tota la Brunetti se li va llançar al coll fent córrer la brama que la Conselleria "prohibiria" la venda de souvenirs "espanyols" (toros, barrets cordovesos, etc). La qüestió dóna ales al senyor Herrera per teoritzar sobre l'essència del caràcter català:

"Aquí, el verdadero símbolo de la imaginería popular es el 'caganer', que es un tío que está cagando sin piedad cerca del Nacimiento. [...] El 'caganer', efectivamente, humaniza el misterio y personifica el carácter catalán de forma plástica: mientras a su alrededor trasciende la historia de forma sublime, él se ahorra el abono del campo sembrándolo de esencla personal."

A continuació, fent gala del domini de l'estructura del bon libel brunettià, en Carlos injecta un parell de dosis de pànic i persecució.

Una:

"Quien venda el toro en lugar de exhibir el famoso 'Ruc' catalán —un simpático borrico que simboliza, por lo visto, no pocas virtudes del pueblo elegido—, deberá atenerse a las mismas consecuencias que los más de mil comerciantes muidados por no rotular todo, absolutamente todo, en el idioma de Verdaguer."

I Dues:

"Si acudir a una plaza de toros en la oficialmente antitaurina ciudad de Barcelona es una heroicidad gracias a las cuadrillas de fascistas de ERC que se agolpan en la puerta de la Monumental insultando al público que libremente acude, no digamos verse sorprendido adquiriendo un torito de felpa."

Per sort, com alguns lectors ens comenten tot sovint, això només passa pels caps de la família Brunetti, el món de la política ho retorna tot a proporcions més ajustades al seny. Mireu, si no. Reacció del president del grup municipal del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Alberto Fernández Díaz, recollida per la revista, *Época*:

"No contento con la persecución lingüística, ahora está impulsando una persecución contra los propios objetos que los comerciantes venden."

I ara, l'opinió de Josep Piqué, president del PPC, recollida a COPE:

"Absolutamente Indignante [y] reveladora no sólo de un nacionalismo furibundo de estos señores, sino también de una mentalidad totalitaria."

Podem estar tranquils, els polítics sempre demostren seny.

Lluís Montserrat



Col·labora amb nosaltres i guanya el llibre de la família Brunetti

Cada setmana regalarem el llibre *El circ de la família Brunetti* a la millor troballa. Feu arribar les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la "troballa" (mitjà, data, secció, programa, autor...)